

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 34 / CISP / 10.06.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CISP\34CISP\

Fitxer 34CISP1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número 619

Comissió d'Interior i Seguretat Pública

Sessió 34, dimecres 10 de juny de 2026

Presidència de l'Il·lm. Sr. Jordi Viñas i Xifra

Sessió 34 de la CISP

La sessió de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública (CISP) s'obre a ****. Presideix Jordi Viñas i Xifra, acompanyat del vicepresident, Mario García Gómez, i de la secretària, Mercè Esteve i Pi. Assisteix la Mesa el lletrat Rubèn Ramírez Fernández.

Hi són presents [Judit Alcalá González](#), [Lídia Ferré Ferré](#), [Antoni Poyato Rodríguez](#) i [Christian Soriano García](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Jeannine Abella i Chica](#), [Irene Negre i Estorach](#) i [Josep Rius i Alcaraz](#), pel G. P. de Junts; [Laia Cañiguerol Olivé](#) i [Josep Vidal Bringué](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Pere Lluís Huguet Tous](#) i [Alberto Villagrasa Gil](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Sergio Macián de Greef](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Andrés Garcia Berrio](#), pel G. P. Comuns; [Xavier Pellicer Pareja](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (tram. 200-00026/15). Govern de la Generalitat. Debat i votació de les esmenes a la totalitat de la secció pressupostària corresponent al Departament d'Interior i Seguretat Pública. GP PPC, GP Vox, GP CUP-DT, GP Junts, G Mixt (text presentat: BOPC 496, 3; esmenes a la totalitat de la secció pressupostària: BOPC 506, 13).

El president

Bona tarda. Bona tarda a tothom.

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026

200-00026/15

Anem a començar aquesta sessió de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública amb un punt de l'ordre del dia, que és el Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026, debat i votació dels esmenes a la totalitat de la secció pressupostària corresponent al Departament d'Interior i Seguretat Pública.

Hi ha alguna substitució d'algun grup? Hi ha una delegació de vot de la diputada Jeannine Abella en el diputat Josep Rius.

Rosa Maria Soberana i Bonet

President...

El president

Si no hi ha cap qüestió... Digui diputada.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Substitueixo la diputada Sílvia Orriols.

El president

D'acord. Una substitució.

Si no hi ha cap altra qüestió... Digui diputada.

Laia Cañiguerol Olivé

La diputada Lluïsa Llop substitueix el diputat Josep Vidal.

El president

D'acord. Si no hi ha cap altra qüestió, doncs, hi hauria les intervencions de major o menor dels grups parlamentaris que han presentat esmenes a la totalitat de la secció pressupostària, per un temps màxim de quinze minuts. Començaria el Grup Parlamentari de Junts. Té la paraula el senyor diputat Josep Rius. Endavant, diputat.

Josep Rius i Alcaraz

Doncs, moltes gràcies, president. Membres de la mesa, diputats i diputades, molt bona tarda a tots.

Efectivament, doncs, avui tornem a tractar sobre els pressupostos, en aquest cas pel que fa al Departament d'Interior, però no ens volem estar des de Junts per Catalunya a fer una reflexió general, que, de fet, també reiterarà algunes de les qüestions que ja hem dit amb anterioritat.

Catalunya necessitava pressupostos el 2024, però no es van posar d'acord pel Hard Rock i es va abocar el país a unes eleccions. Ho necessitàvem el 2025, que, de fet, va ser la primera promesa que va fer el president Illa, però tampoc n'hi va haver. I aquest any, malgrat que el president també va dir que tindríem pressupostos l'1 de gener del 2026, entraran en vigor mig any més tard, i segurament a partir del setembre. I això s'ha fet després d'haver-ne presentat uns i d'haver-los hagut de retirar per no incomodar el PSOE en les eleccions a Andalusia.

Per tant, són tres anys perduts que s'ha fet perdre al país, amb una pròrroga afegida de gairebé tres mesos, i el més greu és que, respecte aquests darrers, és que aquests pressupostos que ens presenten ara són exactament els mateixos que ens havien presentat pràcticament abans d'haver-los retirat a darrera hora.

Per tant, aquests darrers tres mesos perduts no han servit per transformar tampoc ni per millorar els pressupostos. Han servit bàsicament per redistribuir recursos entre les dues croses que té permanentment el PSC, que són Esquerra Republicana i els Comuns.

El Govern tindrà pressupostos, això és veritat, i se li donarà un oxigen en un moment en què el país està molt ofegat, en un moment en què hi ha molts conflictes oberts, moltes carpetes obertes de metges, de pagesos, de docents, de tants i tants àmbits, en els quals l'única cosa que ens temem és que el Govern potser guanyi estabilitat, però Catalunya no estem segurs que guanyi prosperitat.

No serviran per deixar enrere els pitjors resultats educatius, per fer funcionar Rodalies, per rebaixar la pressió fiscal a la classe mitjana ni treballadora, ni per resoldre l'accés a l'habitatge amb les receptes de Colau, ni per transformar el model econòmic. Tampoc per tenir millors salaris, tampoc per reduir les llistes d'espera dels hospitals, ni per evitar que el català segueixi retrocedint. I tampoc serviran per tenir més eines de sobirania.

Sí que hi ha una realitat, i és que en aquests pressupostos el Govern té un increment rècord, perquè hi ha una dada objectiva que ho resumeix molt bé. Són els pressupostos més expansius que hi ha hagut mai a la història, perquè el Govern ha recaptat més que mai, però això passa per una pressió altíssima a tots els catalans, especialment a les classes mitjanes i treballadores.

Com dèiem, són els pressupostos més expansius de la història, perquè hi ha més població, perquè es recapten més impostos, però el país s'empobreix i els catalans, el gruix dels catalans cada vegada tenen més dificultats per arribar a final de mes. Per tant, les butxaques de la Generalitat cada vegada més plenes, però les butxaques dels catalans cada vegada més buides. Catalunya mai havia pagat tants impostos per tenir uns serveis públics tan deteriorats i tan tensionats.

Dit això, aquests pressupostos són un reflex de la legislatura en la qual ens trobem. Hi ha una fórmula que s'està aplicant, que nosaltres no ens cansarem de repetir-la, que és aquesta fórmula que és la suma de tres fracassos. Un, la incompetència del Partit Socialista de Catalunya; dos, les renúncies d'Esquerra Republicana, i, tres, aquest extremisme dels Comuns. Aquesta, per nosaltres, és la millor definició que portem de la legislatura.

El PSC va començar, el president Illa va començar la legislatura prometent tres coses: estabilitat, bona gestió i normalitat. I dic, carai, sort que va prometre això, perquè si no ho arriba a prometre no sé on seríem ara.

L'únic que, de moment, s'ha acabat normalitzant és el tensionament i el deteriorament de molts serveis públics, el col·lapse de les infraestructures i Rodalies com a paradigma, i una dependència de Madrid i del PSOE, en particular, que no s'havia adonat mai a Catalunya.

Catalunya està pitjor ara que fa dos anys, i aquesta no és una opinió de Junts com a principal grup de l'oposició, és la realitat que pateixen cada dia milers de catalans. Per tant, és un Govern de la mala gestió, de la supeditació, de la resignació i el rebuig, el darrer rebuig dels docents al preacord amb el Govern crec que n'és l'últim exemple. Havia de ser un acord històric -el segon, per cert, anunciat pel president Illa-, havia de ser un acord històric i s'ha convertit en un fracàs històric.

Pel que fa a Esquerra Republicana, molt ràpidament, però ha passat d'un "sí" vigilant i exigent a la investidura del president Illa a un "sí" submís, resignat i de reculada durant tota legislatura. De la sobirania a la gestoria; de reclamar la sobirania nacional a conformar-se en una línia orbital.

En la negociació dels pressupostos, Esquerra Republicana no ha posat les condicions. Qui de cas ha posat concessions, que és molt diferent, és el partit Socialista. Sempre fins allà on el PSOE ha volgut, sense molestar l'amo, amb uns acords que depenen exclusivament del Govern espanyol i que, per tant, les garanties de compliment, ja ho sabem quan depenen del Govern espanyol, tendeixen a zero.

Esquerra ha canviat les línies vermelles per unes catifes vermelles del PSC. Com dèiem, de la sobirania fiscal a la línia orbital i no hi ha millor metàfora del paper que està jugant en aquesta legislatura.

I els Comuns són els grans guanyadors d'aquesta legislatura. De moment, són el soci més petit, però sempre s'enduen el tall més gran de pastís. Des de fora marquen les polítiques del PSC en habitatge, en fiscalitat, en mobilitat, i els Comuns prefereixen repartir la pobresa abans que generar riquesa. I ara el seu objectiu és exportar el model Colau, que ha degradat i que no està funcionant a Barcelona en matèria d'habitatges a límits insostenibles, a tot Catalunya.

Aquí ho sabem, hi ha moltes coses que no s'han aconseguit precisament per aquesta dependència espanyola que fa que els catalans, que fa que Catalunya continuï tenint els mateixos problemes.

En matèria de llengua, el fet que el català no s'hagi reconegut com a llengua oficial de la Unió Europea per una manca de gestions i de compromís fet pel govern de Pedro Sánchez en aquesta qüestió.

En matèria de la transferència de competències en immigració, que aniria tan bé des d'una perspectiva econòmica com també des d'una perspectiva de poder gestionar més bé el tensionament de molts serveis públics, perquè els socialistes o els seus socis no han volgut tampoc resoldre aquesta qüestió.

En matèria de dèficit fiscal, en matèria del que és un nou pacte fiscal, perquè partim a partir d'unes renúncies que de res serviran quan sabem que el dèficit fiscal que hi ha a Catalunya és reconegut pel mateix Govern de la Generalitat del president Illa de 22.000 milions d'euros. No sabem la realitat, que segurament seria molt més, perquè una de les promeses que va fer Pedro Sánchez també, que va ser publicar les balances fiscals, tampoc ho ha fet. Ha sigut un altre dels incompliments que el senyor Pedro Sánchez i els socialistes no volen que els catalans sapiguem quines balances fiscals hi ha, és a dir quant aporten, quant reben i quina diferència hi ha amb la resta de territoris de l'Estat espanyol.

Totes aquestes qüestions fan que el dia a dia dels catalans es dificulti. Que els serveis públics que els catalans mereixem, que treballem i que aportem a partir del nostre esforç fiscal no es vegi recompensat.

I, per tant, aquí jo crec que s'ha de fer i s'hauria de fer una reflexió molt gran tant el Partit Socialista, però també com als dos partits, Esquerra Republicana i els Comuns, que els estan donant suport, que els serveixen de crossa, que els donen oxigen per continuar aquesta legislatura endavant.

Nosaltres hem fet un càlcul del que necessitaríem de més d'aquests pressupostos. Pel cap baix, en aquests pressupostos, necessitaríem 18.000 milions d'euros més. Per tant, estem parlant quasi bé del dèficit fiscal reconegut pel mateix Govern de la Generalitat de Catalunya. I, per tant, no acabem d'entendre el fet pel qual no s'aposti per eixugar, per a resoldre d'una vegada i perquè es pugui eixugar d'una vegada per totes aquest dèficit fiscal.

Respecte el que fa a matèria d'Interior, vull fer unes referències concretes, també. No hi ha hagut canvis respecte els primers que es van presentar. En la darrera

compareixença que vam fer aquí de pressupostos ja vam estar destacant algunes de les qüestions, però han sortit, de nou, ara algunes dades que per a mi són interessants.

S'han publicat les dades del primer trimestre, publicades pel Ministeri de l'Interior, i hi ha unes dades que són negatives. Un augment al primer trimestre del 7,1 per cent respecte dels delictes contra la llibertat sexual. També l'increment de baralles al carrer, robatoris amb violència o intimidació. I, sobretot, les estafes digitals, que han pujat un vuitanta-cinc per cent, un vuitanta-cinc per cent de creixement de les ciberestafes.

I aquí és on nosaltres volem fer també una reflexió. El Partit de Socialistes va presentar una moció, una proposta de resolució sobre els ciberdelictes, que van entrar unes esmenes des de Junts per Catalunya, posant en valor també la necessitat, la imperiosa necessitat del fet que el Cos de Mossos d'Esquadra tingui accés a totes les dades i informació de tots els organismes europeus i internacionals.

Els ciberdelictes es basen, sobretot, en dades que estan a la xarxa i, per tant, totes les dades que es puguin compartir són imprescindibles. És incomprendible que per no voler molestar el senyor Marlaska i per no voler molestar en Pedro Sánchez, o vés a saber per què, els Mossos d'Esquadra, després de repetir-ho -jo crec que ja em faig pesat de repetir-ho tantes vegades-, encara no tinguin accés a tots aquests organismes europeus i internacionals. Perquè els que surten perjudicats són els catalans. Aquest augment del vuitanta-cinc per cent dels delictes que hi ha hagut és per culpa també d'aquesta manca de voluntat que el Cos dels Mossos d'Esquadra esdevingui una policia integral i pugui tenir totes les eines i tots els recursos necessaris per fer front a aquest tipus de recursos.

I, després, una altra última reflexió, que és respecte al crim organitzat vinculat al narcotràfic. I avui, malauradament, tot sembla indicar que hem tingut un altre supòsit que deu venir d'aquesta mateixa raó, del crim organitzat vinculat al narcotràfic. I és el segon que passa en pocs dies a Barcelona, però ja és el sisè que passa a Catalunya en el que portem d'any. Assassinats a plena llum del dia amb armes de foc als carrers, al carrer Balmes, just davant de la comissaria del Cuerpo Nacional de Policía. És el sisè assassinat que portem enguany.

Consellera Parlon i director general Trapero, no anem bé. I no volem fer alarmisme, i ho saben vostès amb la darrera moció que vaig fer, però consellera Parlon i director general Trapero, no anem bé. Les dades són alarmants i la percepció dels ciutadans cada vegada més preocupant.

Per tant, arremanguin-se, sisplau, i posin solució a totes aquestes qüestions.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular. Té la paraula el seu diputat, el senyor Alberto Villagrasa. Endavant, diputat.

Alberto Villagrasa Gil

Sí, gracias, presidente. Prácticamente, podríamos reproducir la última intervención. Le pediría al secretario o al letrado que la pudiese reproducir prácticamente igual, porque no ha cambiado absolutamente nada. Es más, no es que no haya cambiado absolutamente nada desde hace una semana, si no que no ha cambiado nada absolutamente desde el mes de marzo.

Hemos presenciado un vodevil organizado por la izquierda -Socialistas, Esquerra Republicana, los Comunes-, los cuales tenían que escenificar que cada uno tenía su parte de protagonismo. Los socialistas porque gobiernan, primero dar un poquito de protagonismo a los Comunes, y luego a Esquerra. Al final, Esquerra -y quiero corregir al señor Rius- no es la parte sumisa; la parte sumisa sería el Partido Socialista.

Y al final hemos vivido, pues, esto, unos meses de teatro político, en el cual los perjudicados son los catalanes porque se retrasan los presupuestos. No ha cambiado nada, absolutamente nada, ni una coma, ni un cero, ni un 0,5. Nada.

Es más, es un presupuesto que está condicionado por la extrema izquierda, condicionado por los independentistas -por lo tanto, no lo podemos compartir- y un presupuesto que viene condicionado al Gobierno de España, al apoyo que le dan los independentistas en Madrid. Y todo esto viene para mantener al señor Pedro Sánchez en su silla a la Moncloa, a pesar de no hacer nada. Es más, sí que hace,

hace mal a España, y se mantiene gracias a Esquerra Republicana, a los Comuns y partidos satélites de los Comunes y con el silencio cómplice de Junts per Catalunya.

Y en materia de Interior, pues, la verdad es que no vemos ningún cambio y esperemos que esos presupuestos sean una realidad, por ejemplo, para implantar la policía de proximidad. Han pasado dos años, han pasado dos años. Hoy no está la *consellera* ni el director general señor Trapero, pero dos años. Hablando de la policía de proximidad. ¿Dónde está? Ni está ni se le espera. ¿Dónde está la policía de proximidad? En un vídeo diciendo que la ARRO -la ARRO- va a hacer de policía de proximidad. ¡Espectacular!

Y mientras no haya policía en la calle ponemos la espada de Damocles encima del cuello de la Guardia Civil y el Cuerpo Nacional de Policía, que son dos cuerpos de referencia a nivel internacional en la lucha contra el crimen organizado y el terrorismo, y ponemos #juicio que queremos también sus competencias, y no somos capaces de ejercer las competencias que tiene actualmente Interior en Cataluña.

El crimen organizado campa a sus anchas. En pocos días, dos muertos; en lo que llevamos de año, seis, una cuarentena de tiroteos. En esos muertos, en esos tiroteos yo no he visto a la *consellera* Parlón y tampoco al director general, al señor Trapero. ¿Dónde está el señor Trapero? A parte de estar ocupado de ver a quién pone a quién en cada sitio y en cada silla de los mandos de los Mossos d'Esquadra, que se ejerza ya de director general de la Policía, que la saque a la calle y se ponga las pilas. Lo que no puede ser es que tengamos tiroteos en nuestras calles, seis muertos y una niña herida en lo que llevamos de 2026. Una niña herida, una niña de diez años.

Y queremos llevar puertos o aeropuertos, estupendo. ¿Por qué? Porque los independentistas anteponen su ideología y sus deseos independentistas a la seguridad de los ciudadanos. El Partido Socialista es cómplice.

Puertos o aeropuertos son fronteras y en los puertos y aeropuertos de Cataluña, como en el resto de España, pasan muchas cosas y pasa porque el crimen organizado intenta actuar muchas veces por ahí. Y ahí están los números de la Guardia Civil y del Cuerpo Nacional de Policía con las detenciones e incautaciones de droga que ha hecho en el año 25, que no se puede despreciar.

El treinta por ciento de los detenidos yihadistas en Cataluña, de toda España, son en Cataluña, gracias al Cuerpo Nacional de Policía y Guardia Civil, y muchas veces también con la colaboración de los Mossos d'Esquadra. Y el Cuerpo Nacional de Policía y la Guardia Civil porque normalmente son redes internacionales y tienen también redes a nivel de ámbito nacional. Y la colaboración entre el Cuerpo Nacional de la Policía, Guardia Civil y Mossos d'Esquadra es indispensable, porque el crimen organizado está asentado en Cataluña como no está asentado en ninguna otra parte de España. Y lo vemos con los tiroteos y los muertos que hay. Y por eso es necesario tener policía en la calle y ejercer nuestras competencias. Y ver qué pasa en los puertos con competencias de la Generalitat.

Porque alguien puede venir con un barquito al puerto de Mataró, bajar con una maleta, decir que va a su hotel, y en esa maleta llevar dos Kaláshnikov o cinco kilos de cocaína, y no pasa nada porque esos puertos no están vigilados. Porque el responsable de la policía, el responsable de la policía no hace un dispositivo para vigilar qué pasa en los puertos con competencias de la Generalitat de Cataluña.

Y si quieren saber cómo se hace, que les enseñe la Guardia Civil cómo lo hace en los puertos de Galicia, que les enseñe. O ¿qué pasa en el río Ebro? ¿Por qué tanta policía con barcos y policía náutica si no hacen nada? Envíenlos por el Ebro, que pasan muchas cosas también por el río Ebro. Hay mucho tráfico también en el río Ebro.

Aquí vino hace poco un representante de la Cambra de Comerç de Solsona, con un programa sobre turismo rural, y estaba muy bien. Y dijo: ¿Qué prefieren? ¿Este programa de turismo rural o las plantaciones de marihuana que todos conocemos que están ahí y vigiladas con personas armadas?" Si lo sabe todo el mundo, ¿por qué no se actúa? ¿Por qué no se actúa?

Por lo tanto, dejemos a la Policía Nacional y a la Guardia Civil que hagan su trabajo. No les presionemos ni menospreciemos más su trabajo, confiemos en los Mossos d'Esquadra, hagamos realidad la policía de proximidad y dejémosle trabajar con tranquilidad a los tres cuerpos porque tenemos un problema enorme y grave, primero, de inseguridad en nuestras calles, y, segundo, de crimen organizado, que

está asentado en Cataluña como no está asentado prácticamente en el resto de Europa. No solo en España, sino en el resto de Europa.

Consellera y director general, señor Tarpero, póngase las pilas.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de la CUP. No, perdó, de VOX, perdó. Té la paraula el diputat senyor Sergio Macián. Endavant, diputat.

Sergio Macián de Greef

Muchas gracias, presidente. Hoy, a las diez de la mañana, un hombre ha asesinado a otro de un tiro en la cabeza en la calle Balmes en la plena luz del día. Yo he estado allí, delante de una comisaría y con una ciudad blindada por seis mil Mossos d'Esquadra desplegados en Barcelona por la visita del Papa León XIV. En fin, segundo asesinato en tres días por arma de fuego. El tercero en tres semanas, después de los dos que hemos vivido en la Zona Franca. Seis desde que empezó este 2026.

Por desgracia, con el PSC, el asesinato y los tiros en la cabeza ya forman parte del paisaje urbano de Cataluña. Cualquiera de nuestros hijos se puede encontrar y asistir a una imagen de este calibre. En fin, segundo asesinato, como digo, en tres días.

Barcelona es hoy un escenario de guerra, el epicentro de la lucha entre bandas que ya operan en Cataluña con total impunidad. Y ante esta realidad tenemos unos presupuestos cuyos planes departamentales -y basta ver la memoria de programas- nos hablan de equidad de género y de sostenibilidad ambiental.

Bien, por supuesto, VOX ha presentado una enmienda a la totalidad del proyecto de ley de presupuestos de la Generalitat de Cataluña y también a esta sección de Interior y Seguridad Pública. ¿Por qué? Porque, como ya le dijimos a la consejera, señora Parlon, en la comisión del pasado 26 de mayo, pues, estos presupuestos no son los presupuestos que convienen a Cataluña en materia de seguridad. Basta asomarse a la realidad de la calle para saber que hace falta un cambio radical de las políticas de seguridad, y estos presupuestos destinan los recursos a una agenda

ideològica totalment alejada de los problemas de seguridad y de la lucha contra el crimen.

Hace pocos días el ministro Marlaska, pues, se ha dignado a publicar los datos del Portal estadístico de criminalidad correspondientes al primer trimestre de 2025. En fin, seis meses ha tardado, de 2026, en publicar los datos del 2025, y los ha sacado en junio, en mitad de la tormenta política de corrupción del PSOE, porque así pues ningún medio probablemente, pues, hable de esos datos.

Y la señora Parlon, pues, ha actuado igual que el señor Marlaska con el balance de seguridad y actividad policial de los Mossos d'Esquadra correspondiente al año 2025. Por cierto, la señora Parlon lo ha publicado tarde, seis meses tarde, y, desde luego, ocultando información, porque este año, a diferencia del anterior, se suprime del balance de seguridad y actividad policial de los Mossos d'Esquadra la referencia a la nacionalidad de los delincuentes. Que poco las gusta a los socialistas la transparencia. Son alérgicos a la transparencia de los datos públicos.

Los datos que ni el señor Marlaska ni la señora Parlon quieren que conozcamos son absolutamente alarmantes. Con respecto al primer trimestre de 2025, suben los intentos de homicidio un 22,4 por ciento. Es decir, el crimen se dispara ya no un cien por ciento, como del 2018 al 2024, sino que se le suma ahora un 22,4 por ciento, con un total de diez personas asesinadas el año pasado. Este año ya llevamos seis. Vamos a superar con creces la cifra de asesinados en Cataluña.

Suben las lesiones graves un diez por ciento. Suben los secuestros un doscientos por ciento. Suben las violaciones otro 7,1 por ciento adicional, cronificando la violencia sexual en Cataluña y convirtiendo nuestra región en una región especialmente insegura para las mujeres. Si desde el 2018 a 2025 las violaciones se han incrementado en un 342 por ciento, pues, súmele ahora ese 7,1 por ciento.

Y suben también los robos con violencia o intimidación. La delincuencia violenta, por tanto, empeora en todos los delitos graves. No hace falta leer las estadísticas, basta salir a la calle y abrir las portadas de los periódicos todos los días.

Apuñalamientos, violaciones, tiroteos, ocupaciones, tráfico de drogas, bandas criminales y asesinatos a plena luz del día. La Cataluña de Salvador Illa, pues, es hoy la Cataluña de Salvador Pesadilla.

Y esto no es una cuestión de percepción de inseguridad, como dice toda la bancada de la izquierda ¿verdad?, desde la CUP hasta el PSC y hasta Junts también lo dice. Esto es una cuestión de datos empíricos.

Miren, calificar el aumento de la delincuencia como una mera percepción de inseguridad, pues, es una forma de tratar de tapar o de minimizar el grave problema de inseguridad real que padecemos. El *Govern* de la Generalitat del señor Illa presenta la preocupación ciudadana por la delincuencia como una cuestión de sensaciones, de percepción. Y miren, no, la preocupación ciudadana por la inseguridad no es una cuestión de sensación. Es un fenómeno basado en datos objetivos y por eso los ciudadanos tienen derecho a conocer las cifras reales que ahora la señora Parlon les oculta en el balance de seguridad y actividad policial del 2025, en el que ya no quieren hablar de la nacionalidad de los delincuentes porque saben que la criminalidad extranjera está disparada en Cataluña.

Miren, frente a esta realidad tenemos unos presupuestos de Interior, como ya dijimos, que destinan los recursos a políticas ineficaces para devolver el orden y la seguridad a las calles en Cataluña. Unos presupuestos que continúan insistiendo en unas prioridades y en unas estrategias que no ayudan a combatir el aumento de la delincuencia violenta en Cataluña.

Y desde VOX queremos destacar dos errores principales en estas estrategias de seguridad en estos presupuestos. En primer lugar, no se adopta ni una sola medida presupuestaria para controlar la inmigración masiva que padecemos y que está en el origen de la mayoría de los delitos que se producen en la calle. No hay ni una sola medida presupuestaria, ni una. Yo reto al PSC, al señor Soriano, que me diga una, una, porque, vamos, yo creo que algún ítem, alguna consideración les merecerá al PSC el aumento de la delincuencia extranjera. Una inmigración masiva y descontrolada que tensiona y pone contra las cuerdas nuestro sistema de convivencia. Una inmigración desbordada que es consecuencia de ese modelo ideológico y multicultural fracasado que ustedes nos han impuesto. Una inmigración que nos conduce irremediabilmente por el mismo camino que ciudades como París, Londres, Bruselas o Estocolmo. Aprendan ustedes de lo que está pasando en

Europa. Barcelona es Francia con diez años de retraso. Pero aquí todos de perfil y todos mirando hacia otro lado.

Y en el presupuesto, pues, no aparece ni una sola vez la palabra “immigració”. Ni una, ni una, cero. En cambio, aparecen decenas de veces cuestiones a las que ustedes dedican cientos de horas de charlas, de planes, de recursos, engrosando el número de activistas del Departamento de Interior. Porque, eso sí, les encanta meter activistas en el *departament*. Como, por ejemplo, los delitos de odio, que ustedes utilizan como una estrategia para cancelar y silenciar los discursos de la oposición, que critican su relato de esa Cataluña idílica, segura y multicultural que nos quieren vender, cuando en realidad deberían hablar de la Cataluña multiconflictiva.

No se pone el foco ni se destinan recursos a esas estrategias y líneas de actuación, que, de verdad, de verdad, ayudarían a frenar la inseguridad ciudadana y a combatir la delincuencia.

Ni una sola referencia al impacto de la criminalidad extranjera, ni un solo programa. Oiga, y les propusimos varios, se lo dije a la señora Parlon cuando estuvo aquí en la comisión el 26 de mayo. Ni proyectos de cooperación con el Cuerpo Nacional de Policía y Guardia Civil en materia de extranjería. No hay nada sobre eso. Ni planes de la policía para detectar y neutralizar las mafias del tráfico de personas, que las ha criticado todo el mundo estos últimos días. El tráfico de las mafias de personas, el tráfico ilegal de personas es una realidad en nuestras calles.

Y tampoco hay estrategias de lucha contra los clanes extranjeros del narcotráfico, cada vez más sofisticados. Oiga, ya asesinan a plena luz del día delante de una comisaría, en la calle Balmes, en el centro de Barcelona. Ya no hay ningún barrio que se escape a esta realidad. Esto ya no es una cuestión de los barrios, si quieren ustedes, periféricos. No, no es que en el centro de Barcelona, a dos calles de la Diagonal, que he estado esta mañana, un asesinato a plena luz del día. Le han # un tiro en la cabeza. Pero, bueno, esa realidad al PSC pues como que le da igual.

Ninguna política o estrategia para luchar contra estas realidades criminales. Y, en cambio, vemos planes para garantizar “les masculinitats no hegemòniques”, “els cossos operatius”, “la sostenibilitat ambiental”, “la feminització dels cossos operatius”.

Yo de verdad que creo que viven ustedes en una realidad paralela, absolutamente. Pura ideología que ni defiende ni protege a los catalanes.

Y, en segundo lugar, otro de los errores que nos parece que tienen los presupuestos en materia de estrategias de seguridad, pues, oiga, que el gobierno de Pedro Sánchez, el gobierno del PS se dedica a dismantlar las unidades cruciales de la Guardia Civil en Cataluña con la connivencia del PSC por sus pactos con los separatistas.

Mire, una noticia de estos últimos días, se la leo, está aquí: "Interior deja morir dos unidades de élite de la Guardia Civil en Cataluña." Es otra cesión a los separatistas. El cuerpo ha eliminado todas las unidades de rescate acuático en la Costa Brava y la de explosivos en Tarragona que está en mínimos.

En fin, esto es el PSC, esto es el PSC. Y suerte que la UCO no está aquí en Barcelona, porque también la habrían dismantelado. Si la UCO estuviera aquí, también la habrían dismantelado.

En fin, en conclusión, hay que cambiar radicalmente las políticas de seguridad en Cataluña para frenar la barbarie que se ha instalado en nuestros barrios. Y, desde luego, eso es por culpa del PSC. Aquí ya no se salva ningún barrio.

Hacen falta medidas y, en concreto, nosotros creemos que son dos que deberían imperar en estos presupuestos: las deportaciones masivas y, desde luego, la guerra sin cuartel al crimen organizado.

Y, desde luego, VOX es el único partido que está dispuesto a asumir el coste político de estas medidas. Los demás están, como digo, mirando hacia otro lado y de perfil.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. Ara sí, seria el torn del Grup Parlamentari de la CUP, el seu diputat, el senyor Xavier Pellicer. Endavant, diputat.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, gràcies, president. Bona tarda a totes i a tots. Bé, als grups parlamentaris que donen suport a aquestes lleis de pressupostos i de mesures, traslladar-los que, per

sort, les úniques esmenes que hi ha no són per la dreta, sinó que també hi ha una esmena per l'esquerra i que fa uns plantejaments frontalment oposats als que s'han sentit fins ara i fins al moment.

Perquè, segurament, malgrat podem estar preocupats per certes dades o per certes situacions, ningú dels que ha estat per Barcelona avui considera que estem en un escenari de guerra, ni ningú que està pels nostres barris o pels nostres pobles o municipis pensa que no s'hi pot caminar o que no s'hi pot viure lliure i tranquil·lament.

En tot cas, cadascú amb els seus relats i amb la seva forma d'intentar avançar amb els seus plantejaments polítics, però aquesta és la realitat del nostre país, malgrat els problemes que hi hagi, que n'hi ha molts, de seguretat i, sobretot, de seguretat vinculada a arribar a final de mes i a tenir un projecte de vida digne per tirar endavant.

Dit això, nosaltres, en general, considerem que aquests pressupostos són uns pressupostos d'inèrcia i que salven el Govern i la legislatura, i que no salven la gent d'aquest país, i que no estan a l'alçada dels esforços que estan fent els treballadors i treballadores d'aquest país per arribar a final de mes. I em sembla que aquesta és la realitat i que és inapel·lable.

Són uns pressupostos pràcticament calcats, excepte unes reserves concretes que hi havia per negociar determinades partides amb els grups que hi han acabat donant suport, i que no transformen i segueixen aquesta inèrcia.

Això sí, en l'àmbit d'Interior nosaltres sí que els hi reconeixem un mèrit, que és que no segueixen la inèrcia. De fet, han decidit fer un canvi de fons i en un dels pocs llocs on hem vist un PSC que ha apostat per fer transformacions i per fer canvis és a Interior, i precisament ho ha fet cedint tota aquesta iniciativa per part directament del president Illa, per part de la consellera Parlon, al tot poderós i omnipresent director de la Policia Josep Lluís Trapero. I li han dit: "Tens barra lliure per fer allò que creguis, com vulguis, quan vulguis i contra qui vulguis", perquè aquí qui mana no és el Govern, aquí qui mana no és el Parlament, aquí qui mana són els Mossos i és el Departament, i és, per tant, qui pot tirar endavant les polítiques que consideri i que vulgui.

I aquesta és la realitat que hem viscut i hem patit en aquesta legislatura en l'àmbit d'Interior per part del Govern d'Illa i del PSC. Un Govern que de dia es vanaglòria,

eleva i alaba les mobilitzacions i el “no a la guerra i la pau” i “mobilitzeu-vos en suport a Palestina”, i que a la tarda i a la nit es dedica a estovar, a gasejar, a detenir i a sancionar amb pluges de sancions a tothom qui es mobilitza.

I, de fet, aquesta esmena de totalitat que avui defensem nosaltres a aquesta secció pressupostària al Departament d'Interior és una esmena de totalitat que aquest Parlament li va fer no fa tant a la consellera Parlon i al director de la Policia Josep Lluís Trapero, perquè aquest Parlament els va fer una esmena de totalitat clara, rotunda i contundent, i els va dir que dimitissin, que pleguessin, perquè no estaven a l'alçada de les seves funcions i perquè estaven vulnerant drets de forma sistemàtica al conjunt de la població i al conjunt de la gent que es mobilitza.

A nosaltres el que ens sembla inacceptable i el que ens sembla inassumible és que puguem avui no esmenar la totalitat dels pressupostos del Departament d'Interior a una consellera que hauria d'estar cessada i a un director de Policia que hauria d'estar cessat, i no per allò que ha fet per la dreta, sinó per allò que ha fet per l'esquerra, precisament, és a dir vulnerant tots aquells drets des d'una perspectiva d'esquerres.

A nosaltres ens sembla que és especialment greu i rellevant la qüestió de la infiltració d'agents de Mossos d'Esquadra en una assemblea de docents. Em sembla que no s'han donat les explicacions adequades i em sembla que no hi ha cap tipus d'element ni de mesura que ho justifiqui i em sembla que s'ha de nou escorregut el “bulto” i s'ha amagat, de nou, qualsevol tipus de responsabilitat.

De fet, ja han passat dos mesos des d'aquestes infiltracions i no hem vist cap cessament, ni de subcomandaments, ni de comandaments, ni de càrrecs tècnics, ni de càrrecs policials, ni de càrrecs polítics, i les explicacions que han fet han estat absolutament insuficients i lamentables.

Per tant, per nosaltres l'únic element que es podria posar damunt la taula per part del Departament d'Interior a aquestes alçades és el cessament i la dimissió de la consellera Parlon i del director de la Policia Josep Lluís Trapero.

Ens trobem amb un pressupost i amb un model del Departament d'Interior absolutament securitzat, absolutament bunqueritzat i en el qual la barra lliure a la vulneració de drets s'ha estès a tots els àmbits de la protesta i de la mobilització. De fet, ahir vam veure un dispositiu policial absolutament sobrepassat i absolutament

fora de lloc davant d'una mobilització de docents que va ser absolutament tranquil·la i en la qual podíem comptar desenes i desenes i desenes de furgones d'agents antidisturbis dels Mossos d'Esquadra.

Si tanta emergència en l'àmbit de la seguretat hi ha, si tants problemes de seguretat hi ha al nostre país, què fan destinant centenars d'agents dels Mossos d'Esquadra a perseguir, a identificar, a sancionar i a encorsetar la protesta dels docents, que ha estat una protesta absolutament exemplar que ha mobilitzat a desenes i desenes de milers de persones?

I en un pressupost en l'àmbit de seguretat i emergència absolutament seguritgat i absolutament tendint a destinar tots els recursos a l'àmbit policial, amb augments de policies i policies i policies que, com ja hem dit en altres ocasions, sembla que haurem d'acabar utilitzant al final policies per donar classes a les escoles quan faltin recursos o per operar, per reduir les llistes d'espera, perquè aquí no tenim límit d'anar incorporant més i més recursos i més agents, quan el que ens falten són més metges i són més mestres, el que veiem és que la resta de serveis d'emergència estan absolutament desatesos.

Protecció civil, segueixen sense categoria pròpia, segueix el merder de la pèrdua de tota l'experiència en l'àmbit de l'interinatge i aquestes persones que es perdran i s'estan perdent en els propers mesos.

Agents rurals, salven les vagues que ja començaven i havien de començar durant aquest mes en el temps afegit, i veurem si no es tornen a convocar, perquè no s'està avançant com és degut.

112, segueixen en vaga indefinida i segueixen amb el conveni de telemàrqueting.

Bombers, ara mateix acaben de convocar mobilitzacions pel 18 de juny, perquè n'estan fartes que el Departament d'Interior no respongui a les seves necessitats.

Per tant, ens trobem, en definitiva, un Departament d'Interior amb una consellera que hauria d'estar cessada, amb un director de la policia tot poderós que hauria d'estar cessat, amb una esmena a la totalitat que no l'hem plantejat nosaltres, sinó que l'ha plantejat aquest Parlament demanant el seu cessament, i amb una resta de serveis en l'àmbit d'emergència absolutament desatesos, amb vagues indefinides,

mobilitzacions convocades i protestes que augmenten, augmenten i augmenten perquè aquest Departament d'Interior i aquest Govern no estan donant resposta a les necessitats d'aquest país, no estan donant resposta als esforços que estan fent els treballadors i treballadores d'aquest país, i han fet un pressupost absolutament d'inèrcia per salvar-se ells mateixos i no pas per avançar en millors condicions de vida per a la població del nostre país.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Mixt, d'Aliança Catalana. Té la paraula la seva diputada, la senyora Rosa Maria Soberana. Endavant, diputada.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, president. Aliança Catalana hem presentat una esmena a la totalitat de la secció pressupostària del Departament d'Interior i Seguretat Pública.

Augmenten el pressupost, de 1.749 milions d'euros, l'any 2023, a 2.276, el 2026, un increment de 527 milions d'euros, és a dir més del trenta per cent. Preveuen un augment de plantilla, on es preveu arribar a prop dels 21.000 efectius dels Mossos d'Esquadra, amb una convocatòria de 1.585 noves places, a més de les tres-centes noves places de bombers. Renovar vehicles, comprar armilles antibales, invertir en comissaries i parcs de bombers.

Nosaltres no venim a dir que hi hagi més diners, sinó més recursos, més efectius. El que venim a dir és que amb tota aquesta inversió els catalans ens sentirem un trenta per cent més segurs. Segurament vostès esperen que tots concloquem que la situació millora. La seguretat de la família que espera que arribin els seus fills a casa, el botiguer que aixeca la persiana cada matí amb el temor de si serà o no atracat, quan els seus fills tornen a casa sols de l'escola, quan sortim de nit després d'un sopar o senzillament quan anem a passejar i no ho podem fer amb la tranquil·litat de no ser atacats o agredits, vivim més tranquils avui o fa tres anys?

Si parlem amb les persones del carrer massa sovint escoltem que se senten molt més insegurs avui.

Ho diuen els mateixos ciutadans i ho diu Aliança Catalana, i tenim l'obligació d'escoltar-los.

El pressupost creix i la inseguretat també. Fa massa temps que es parla de seguretat només en termes de recursos i no tot s'arregla amb diners. No podem demanar als Mossos que arreglin allò que la política ha deixat deteriorar. La policia pot actuar quan el problema ja existeix. La política hauria d'evitar que el problema aparegui.

Creix la preocupació davant la multireincidència, les ocupacions, els robatoris violents, les agressions sexuals, la degradació dels barris, i el que més creix és la manca de confiança.

Cap cos de policia pot compensar les conseqüències d'una mala política ni pot resoldre per si sol els problemes que tenen l'origen en les decisions polítiques mal preses.

Si són honestos ho reconeixeran, sense por, sense maquillar-ho, sense eufemismes, i sobretot amb més voluntat d'afrontar els problemes sense por.

Saben perfectament el que passa al carrer, als barris i a totes les poblacions de Catalunya. No prenguin els ciutadans per ingenus, no els vulguin vendre garses per perdius.

Vull fer un reconeixement especial al Cos dels Mossos d'Esquadra. Ells són qui donen la cara i qui es juguen la vida, els que han de gestionar situacions que tenen l'origen en les decisions polítiques sense escoltar-los, ni a ells ni als ciutadans.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara seria el torn en contra, per un temps màxim de trenta-cinc minuts, per part del Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar. Té la paraula el seu diputat, en Christian Soriano. Endavant, diputat.

Christian Soriano García

Sí, però no patiu, que no els gastaré tots, eh? *(Rialles.)*

Gràcies, president. En resum, creiem i avui és segurament la segona vegada que ens reunim en aquesta comissió per parlar dels pressupostos que va presentar el

Govern ara fa unes setmanes, els pressupostos que, al cap i a la fi, són els pressupostos que Catalunya necessita i que els catalans mereixem, perquè al final estem parlant d'unes xifres que volten els 49.000 milions d'euros, però que tenen una traducció molt clara amb la millora de la qualitat de vida de la nostra gent. I això vol dir més inversió pels serveis públics, més recursos per afrontar els nous reptes del país, majoritàriament en habitatge, seguretat i mobilitat, i més mitjans per posar solució als problemes del país.

Però què vol dir exactament posar solucions als problemes del país, que, com bé ha dit abans el senyor Rius, el senyor de Junts, no? Doncs, posar solucions als problemes vol dir posar sobre la taula un acord pels mestres, que veurem si es certifica o no, però que feia vint-i-cinc anys que no es posava sobre la taula. Proposar un consorci d'inversions per garantir que es compleixin aquelles inversions previstes per l'Estat, al qual Junts, per cert, ha votat en contra. O posar solució també vol dir posar sobre la taula un nou model de finançament, que arribaria i faria arribar un total de 4.700 milions d'euros a les arques catalanes.

És veritat, i en això crec que tots els partits que estem en aquest Parlament estarem d'acord en dir que falten recursos, sobretot tenint en compte, per una nació com la catalana, que en aquest sentit té uns grans reptes i unes grans situacions que ha d'afrontar per davant. Però també és important, més enllà d'estripar-se les vestidures i de venir aquí a dir que la situació present no ens agrada, també proposar solucions sobre la taula i posar propostes que ens ajudin a resoldre aquesta situació.

I per intentar minvar aquest problema de la falta de recursos, quina és la proposta de Junts? Una retòrica que en els últims vint anys ha portat a la xifra tremenda de zero euros? En canvi, quina és la proposta per resoldre la falta de recursos que proposem des del PSC amb un acord amb Esquerra? Un nou model de finançament que aportarà i posaria sobre la taula 4.700 milions d'euros. La retòrica de zero euros o un nou model de 4.700 milions d'euros. Ho dic perquè, més enllà de diferents discursos grandiloqüents que vulguem fer aquí diferents partits, crec que del que parlem és de posar recursos per millorar la qualitat de vida de la nostra gent i, en tot això, més enllà de la retòrica, és important posar mesures i propostes sobre la taula i això és el que estem fent des del Partit dels Socialistes de Catalunya.

Entrant una miqueta més en matèria dels pressupostos d'Interior, són certament uns pressupostos expansius, uns pressupostos que augmentaran la dotació de la partida d'Interior en un total d'un augment del trenta-cinc per cent d'aquest pressupost o, el que és el mateix, arribarem fins als 2.352 milions d'euros en la partida d'Interior. Crec que aquesta situació també reflecteix quin és el sentiment del carrer i dels barris del nostre país. Cal més seguretat i la millor manera de posar més seguretat als nostres carrers i barris és augmentar els recursos que des de les administracions públiques puguem plantejar.

I això té una traducció molt clara. La primera, arribar l'any 2030 a l'augment de la plantilla de Mossos d'Esquadra per arribar fins als 25.000, que era un compromís que nosaltres vam assolir i vam certificar amb el Govern d'Espanya, i també amb Esquerra Republicana, i també un augment de les plantilles del Cos d'Agents Rurals i de Bombers, per aquesta situació o aquest repte gran que tenim, que és el de millorar la seguretat i també la gestió pública d'emergències.

També serà important la millora dels equipaments, que aquí no n'hem parlat gaire, però crec que sí que és important que des del departament, per primera vegada en molt de temps, s'inverteixi en renovar, actualitzar o construir noves comissaries. L'última, anunciada fa unes setmanes, és la comissaria de Calafell i Cunit, que era una reivindicació històrica des del territori que es feia.

O la tercera, la millora i l'actualització dels recursos tècnics i operatius, i en aquest cas crec que l'obertura o l'inici d'una nova línia de subvenció de càmeres de videovigilància, que es va anunciar també fa uns mesos, per aquells municipis que tenen policia local i també per aquells que no en tenen, és una bona manera de posar la seguretat al centre i de fer-ho de la mà dels municipis, dels alcaldes i de les alcaldesses, que al final són qui poden patir més aquesta situació i qui necessita de millor ajuda per part de la Generalitat.

En aquest sentit, crec que és molt necessari, i està bé que vinguem aquí a descriure quina és la situació, a dir que les xifres potser no ens agraden o a dir que la situació existent no és amb la que ens sentim més còmodes, però crec que, més enllà d'això, amb el que sí que estarem tots i totes d'acord és que la millor manera d'arreglar i de solucionar aquesta situació, més enllà de discursos grandiloqüents o de propostes

irreals, com han plantejat alguns portaveus, és la de posar més recursos sobre la taula per millorar els equipaments, per actualitzar els recursos i per augmentar les plantilles dels nostres cossos de seguretat i emergències, i per augmentar així la seguretat als carris i barris dels països.

Deia el diputat del Partit Popular que calia fer més per la policia de proximitat. Amb això estic d'acord, crec que la proximitat i la policia de proximitat que hagi de fer Mossos d'Esquadra és un dels elements més importants per augmentar la percepció de seguretat entre els nostres veïns i veïnes. Per això crec també que l'augment de la plantilla de Mossos d'Esquadra per arribar fins a 25.000 és una de les maneres que tindrem per disposar de més efectius, per poder fer aquesta redistribució i per fer que la prevenció estigui als carris i barris de tot el país.

Parlava també de l'ARRO. Jo crec que la mesura de posar l'ARRO també a fer funcions de prevenció pels carrers és una bona mesura. I li dic en aquest sentit com a veí d'un municipi costaner, amb un augment de la població que hi ha durant l'estiu i, a més, sinó pregunteu-ho als veïns de Salou, Vilaseca, el Vendrell o Calafell com valoren aquesta presència. Ja li puc dir que la valoració és molt positiva i les dades també diuen que està servint per augmentar la prevenció. No estic dient que sigui la situació ideal, però sí que crec que és la millor situació que podem tenir en la situació actual i que és una bona línia a seguir.

Crec que també és important reforçar encara més les ORCs, les oficines de la relació amb la comunitat, per seguir millorant la prevenció com un element causal. No només anar cap a la reacció, és a dir cap a què fer una vegada el delictes ja s'ha comès, sinó també veure de quina manera es pot preveure aquest delictes. I crec que en aquest sentit les divisions de les ORC són molt importants.

Quant al que deia també el diputat del PP sobre els ports i els aeroports, jo estic a favor. Hem tingut aquest debat de manera repetida, però jo estic d'acord que els Mossos d'Esquadra com a Policia integral de Catalunya assumeixin les competències de seguretat que tenen a veure amb Catalunya. I la veritat que el discurs d'aquest de defensors de la Guàrdia Civil i de la Policia Nacional, ostres, a mi, sincerament, i li dic amb tota l'honestedat, em fa una miqueta de mandra, perquè ni jo ataco a la Guàrdia Civil o a la Policia Nacional per defensar la cessió de

competències de ports i aeroports, igualment que jo crec que vostè tampoc els atacava quan va acordar amb Convergència i Unió la cessió de les competències de trànsit, el Partit Popular i Convergència i Unió. Jo crec que al final això de posar-se tots la capa i l'escut de defensors d'un cos policial... Són dos cossos policials en la gestió de les seves competències, que lluiten i treballen amb màxima professionalitat per defensar la seguretat de tots i totes. I de la mateixa manera que avui el PSC no posa en qüestió la professionalitat de la Policia Nacional o Guàrdia Civil per la cessió de competències en matèria de ports i aeroports, jo crec que tampoc ho van fer vostès al principi, ara farà vint anys, quan van cedir les competències de trànsit cap a la Generalitat de Catalunya, que els Mossos van adoptar amb una total professionalitat, com no podria ser d'una altra manera.

També deien alguns portaveus, especialment el de Junts i el del Partit Popular, que tenim un problema amb el crim organitzat, i també hi estic d'acord. I crec que en una comissió com aquesta tampoc podem posar el cap sota l'ala i tampoc podem no reconèixer un problema que s'està veient, que és real i que afecta de primera mà els catalans i les catalanes.

Però més enllà -i torno a dir el mateix- de d'escriure la situació i de dir que no ens agrada, crec que a nosaltres se'ns demana anar un pas més enllà. És a dir, no som tertulians d'un programa de televisió, sinó que som diputats del Parlament de Catalunya i se'ns demana que fem propostes perquè això s'arregli. Jo crec que tots i totes podrem estar d'acord, i es va veure amb un ampli consens de la moció que va presentar Junts la setmana passada, que al final en aquest sentit el que defensem és la millora dels recursos, a través de les càmeres de videovigilància o d'altres, que puguin ajudar també a actualitzar i a millorar els equipaments i els recursos existents; l'augment del número d'agents, fins a arribar als 25.000, l'any 2030, com vam dir, i també l'actualització dels mitjans de protecció dels agents, que és i ha de ser una prioritat de tots i totes.

Al diputat de VOX, també, vostè té una relació complicada amb les dades, perquè, això està molt bé, si les dades són dolentes i diu que ha crescut la inseguretat llavors vostè ve aquí, fa la llista de la compra, ens diu tota la *retalilla* de dades i ja està, però en el moment en què les dades són bones vostè diu que el Govern se les ha inventat

o que estan tretes d'organismes no oficials, tots a disposició del sanchisme i aquestes coses estranyes.

Les dades, al final, són un bon indicador per saber quina és la direcció que estem entomant a nivell de seguretat. La reducció de les dades de l'any passat, del tancament de l'any 2025, ens diu que anem en la bona direcció, tot i que encara queda moltíssima feina a fer, només faltaria, però a través de les dades podem veure si la situació o la tendència és positiva o és negativa, i és un bon indicador. Però, ja li ho dic, és un indicador igual de fiable tant quan ens va bé com quan ens va malament. Aquest és el problema de quan s'utilitzen les dades al benefici d'interès partidista i no com un indicador per seguir o per proposar millores per la seguretat dels catalans i les catalanes.

El senyor Macián també deia, no?, “quines són les mesures d'immigració que pugui dir el senyor Soriano que planteja el PSC i de més”. Bé, jo li recordo que la competència en estrangeria ara mateix la té l'Estat, no la tenen les comunitats autònomes. Potser la primera proposta que podria fer vostè com a VOX en matèria d'estrangeria aquí a Catalunya seria l'assumpció de competències en matèria d'estrangeria per part de la Generalitat de Catalunya. Llavors podríem entrar a discutir vostè i jo com a diputats autonòmics per veure, doncs, en quin punt estem. Però com que això no ha passat i com que vostè es nega a tenir aquest debat, doncs, malauradament, no el podrem tenir aquí.

També, una concepció general que crec que també és important, perquè al final amb el debat jo hi ha hagut punts que m'he marejat una mica, perquè per alguns grups aquests pressupostos són d'extrema esquerra, però per altres grups aquests pressupostos són d'extrema dreta, i el més curiós de tot és que qui ens acusa d'extremistes són els propis extrems. O sigui, al final això sembla redundant, però crec que és important, i al final també és la mostra o és la demostració que aquests són els pressupostos centrals per la majoria social d'aquest país, que a cap dels dos extrems els agrada, i si a cap dels dos extrems els agrada crec que això vol dir que anem en la bona direcció.

Altres punts que crec que també són importants, que els ha parlat poc i que sí que adopta aquest pressupost, i que per això crec humilment que són uns bons

pressupostos per la majoria social d'aquest país, és el començar a fer realitat la internalització del 112. Crec que era el senyor Pellicer que en parlava anteriorment i és veritat que és una situació recurrent en el temps, però que s'estan començant a posar les dades perquè això es faci de la millor manera possible, però també garantint l'eficiència del servei, sobretot en el moment de la transició entre un servei o l'altre, que ha de ser la màxima preocupació; òbviament, les condicions laborals dels treballadors, però també l'eficiència d'un servei que és essencial per la seguretat de totes i tots.

Crec que també és molt important el pla estratègic de policies locals que des de la Generalitat, des del Govern de Catalunya, es presti aquesta ajuda i aquesta cooperació amb les policies locals, així com el reforç de l'estructura del CECAT o les millores de l'Institut de Seguretat Pública, que és, al cap i a la fi, el centre on es formen els professionals de la seguretat pública i la gestió d'emergències que estaran vetllant per la nostra seguretat en les properes dècades.

Així doncs, i acabo aquí la intervenció, senyor president, crec que aquests són els pressupostos que són aquells pressupostos que Catalunya necessita i els catalans mereixem, i ho fem perquè dignifiquem i posem en marxa i posem al dia els serveis públics del país amb la major inversió dels darrers anys, per ajudar a reduir les llistes d'espera, per ajudar a incrementar el número d'agents de Mossos d'Esquadra, per augmentar els recursos, per millorar l'educació al nostre país i, al cap i a la fi, per consolidar l'estat del benestar i els serveis públics, que són la política central d'un govern progressista com aquest.

Des del Partit dels Socialistes fem una valoració positiva. Creiem que amb aquests pressupostos no es dona oxigen al Govern, sinó que dona oxigen a catalans i catalanes que ho estan passant molt malament, amb uns serveis públics que avui no estan al servei o a la garantia que ells i elles mereixen, i creiem que amb aquests pressupostos es comencen a fer les coses bé per posar Catalunya al dia, per actualitzar els nostres serveis públics i per fer de la Catalunya la terra que tots i totes volem i mereixem.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Dels grups que han presentat esmenes, hi ha algun grup que vulgui fer ús del seu torn de cinc minuts? *(Pausa.)* No?

Doncs, passariem als grups que no ha participat en el debat de les esmenes. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la seva diputada, la senyora Laia Cañiguerol. Endavant, diputada. Perdó, per un temps màxim de deu minuts.

Laia Cañiguerol Olivé

Moltes gràcies, president. Bé, igual que vam fer a la comissió anterior on parlàvem de pressupostos, m'agradaria començar també fent una mica de referència al context polític en què ens trobem, i, de fet, molts altres grups parlamentaris també ho han fet.

A Esquerra valorem que fa massa temps que estem en una situació d'interinitat pressupostària i massa temps que no tenim un instrument com és el pressupost, on es decideixen les prioritats del país. I per nosaltres això no és una qüestió menor, perquè en els pressupostos és on posem els recursos públics i definim quines són aquelles prioritats, quines són aquelles qüestions que considerem més urgents.

A Esquerra hem estat crítics amb el Govern, ho hem dit moltes vegades en aquesta comissió, en el plenari. Hem sigut molt crítics amb qüestions concretes, quan ha fet falta, i continuarem seguint-ho, però també creiem que la ciutadania no ens envia a aquest Parlament simplement per denunciar problemes, sinó que el que hem d'intentar també entre totes i tots és intentar resoldre'ls. I per això nosaltres hem optat per influir, hem optat per negociar, hem optat per treballar per uns pressupostos que ens permetin tenir un país més preparat, uns serveis públics més preparats per donar resposta a la ciutadania.

I el que em sorprèn és que altres grups polítics critiquin el fet que no hi ha pressupostos des del 2024, quan en realitat ells estaven en un Govern que hagués hagut d'assegurar pressupostos el 2024 i van decidir abandonar. I això amb el portaveu de Junts ho vam comentar a l'última comissió, i li ho repeteixo ara: em sorprèn que critiqui que no hi hagi pressupostos des del 2024, però, en canvi, vostès no hagin fet mai el pas d'intentar mirar què és el que pots fer per avançar, perquè en això els convido a sumar.

Fan referència contínuament al model de finançament. Doncs, perfecte. A Esquerra Republicana creiem que cada vegada que sumem per aconseguir més sobirania, més competències, més recursos, tenim més oportunitats de sortir-nos-en i d'aconseguir més qüestions.

A nivell de Madrid, o a nivell d'aquí, diguin-me quan hi ha hagut una qüestió que vostès posessin sobre la taula a Madrid per aconseguir més competències, més sobirania per Catalunya, a Madrid, i que nosaltres ens hi haguem posat de front com pot ser el consorci d'inversions, o com pot ser el... A la tardor tindrem el debat sobre el nou model de finançament, doncs, els convido a fer aportacions que realment tinguin un benefici per Catalunya, per als catalans i les catalanes.

Perquè el que no s'hi val és criticar els altres quan aconseguen coses dient "és massa poc". Doncs, bé, doncs comencem i potser aconseguirem més coses.

Bé, i no em vull estendre més perquè vull parlar del pressupost d'Interior, el que passa és que crec que aquestes crítiques a la lleugera no afavoreixen que el país avanci, i molt menys que l'independentisme avanci.

Perquè en política nosaltres hem vingut a ser útils, no a quedar-nos al marge, i ser útil és armar-se, negociar i aconseguir avenços.

Amb aquesta voluntat d'influir vull entrar una mica a concretar quines són aquelles qüestions del Departament d'Interior en què nosaltres hem posat més èmfasi. Perquè la seguretat, que en aquestes comissions fem molts discursos, no s'aconsegueix només amb consignes, no s'aconsegueix només amb eslògans. El que aconseguix millorar la seguretat i els drets de la ciutadania són convocatòries continuades dels diferents cossos, inversions en bases, en comissaries, en parcs, i recursos, planificació amb professionals ben formats i ben equipats.

Això, en tres anys, perquè a vegades quan sentim segons quins discursos en aquesta comissió sembla que Esquerra Republicana haguem estat trenta anys a Govern de la Generalitat, al capdavant del Departament d'Interior -això han sigut altres partits polítics, nosaltres hi hem estat tres anys- vàrem estar al capdavant i vàrem assegurar que hi haguessin més efectius, més recursos i més equipaments.

I això és el que hem volgut assegurar en aquests pressupostos per al 2026, que Interior tingui 2.352 milions d'euros, 603 milions més que el darrer pressupost aprovat. I això és més del doble que pressupostos de fa més de deu anys. Seguretat, emergències, protecció civil són pilars fonamentals de l'estat del benestar. I si parlem de serveis públics, també hem de parlar d'aquestes qüestions.

Qüestions prioritàries -perquè no voldria passar-me del temps d'intervenció- que nosaltres hem volgut introduir com a qüestions rellevants. En primer lloc, l'increment d'efectius. Per això nosaltres ja ho vam posar a l'acord d'investidura. I ho hem dit més d'una vegada, no n'hi ha prou en tenir més efectius. Cal que també disposin dels recursos necessaris. Per això també valorem positivament les inversions en equipaments i en infraestructures. Igual que inversions o compres de qüestions tan rellevants i que sindicats dels diferents cossos ens han plantejat aquí: armilles antibales dels Mossos, 5.300 equips de protecció individual per als bombers, la renovació de centenars de vehicles policials, d'emergències i dels agents rurals, la reforma i ampliació de comissaries, parcs de bombers i bases operatives.

Aquí també fer èmfasi en la necessitat -i així es recull en els pressupostos- de la inversió en l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, perquè si hem de donar servei a més promocions, i sobretot a garantir la formació continuada, cal que hi hagi més inversió a l'Institut de Seguretat Pública.

Altres qüestions claus que en parlàvem al ple anterior, les competències en ports i aeroports. Per nosaltres és fonamental, i per això lligat a aquests pressupostos hi ha el compromís de la nova data de la Junta de Seguretat, perquè si volem acabar amb el crim organitzat i el narcotràfic, necessitem que els Mossos d'Esquadra tinguin també les competències en ports i aeroports.

El 112, la internalització del 112, és una qüestió laboral, però també és una qüestió per garantir la qualitat d'un servei que és essencial. Aquesta qüestió també la consellera va remarcar que era un acord amb Comuns i Esquerra Republicana i, doncs, esperem que a la tardor del curs polític que ve puguin comparèixer aquí el secretari general i la directora general, a petició de Comuns i d'Esquerra, per poder fer seguiment del calendari de la internalització del 112.

Els agents rurals. Pensem que és imprescindible que la llei de mesures doni cobertura al pla de carrera horitzontal. Això ja estava incorporat en els pressupostos del 2024, que no es van aprovar, i per tant era imprescindible tornar-ho a posar sobre la taula.

Els canvis a protecció civil. Aquesta qüestió Esquerra Republicana la vam plantejar en el monogràfic d'emergències. Per nosaltres és una aposta importantíssima simplificar els models de planificació municipal per adaptar-los als municipis petits. Considerem que és un pas endavant aquesta definició de tipus de plans, que reforci la coordinació entre administracions, que es concreti millor el contingut mínim dels plans de protecció civil, que hi hagi aquest reforç del suport tècnic als municipis i aquest model simplificat que es planteja en la llei de mesures de planificació dels municipis de menys de vint mil habitants. Perquè la protecció civil no pot ser una càrrega impossible per als ajuntaments petits.

El que necessitem com a país és un sistema més àgil, més útil i que realment estigui adaptat a les necessitats del territori.

I en aquest punt també de protecció civil, que Esquerra Republicana també ho van posar sobre la taula en el monogràfic d'emergències, cal que hi hagi una categoria pròpia, cal un cos, cal que protecció civil, que els tècnics i tècniques de protecció civil no estiguin en el cos general de funcionaris de la Generalitat de Catalunya, perquè això és un impediment per poder retenir el talent i l'expertesa.

Per últim, també a la llei de mesures es recullen qüestions importants sobre la policia local, sobre la llei de policies locals, aquests nous mecanismes per reduir la temporalitat i facilitar la cobertura de vacants. Tot i així, també estarem atents en el pla estratègic de policia local, perquè creiem que és un dels àmbits que cal treballar-hi.

I acabo. Valorem positivament alguns dels avenços. Tot i així no vol dir que renunciem a continuar essent exigents. No compartim la política del no a tot. Per nosaltres la responsabilitat política consisteix a millorar la realitat; a ser exigent, però a voler continuar per avançar. Davant del bloqueig triem avançar, davant de la resignació triem influir, perquè pensem que uns pressupostos poden assegurar o

facilitar que Catalunya i els serveis públics del nostre país donin millor resposta als ciutadans i ciutadanes.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, amb el seu diputat el senyor Andrés Garcia Berrio. Endavant diputat.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, president. Bé, avui tenim aquest debat vinculat als pressupostos, referents a les esmenes a la totalitat realitzades per alguns grups parlamentaris i, evidentment, avui hem de poder parlar de la situació de seguretat que està vivint Catalunya, i és que avui, efectivament, s'ha produït un assassinat amb un arma de foc al carrer Balmes, i se suma a d'altres que s'han anat produint en els darrers dies. I jo crec que n'hi ha una qüestió que està bé que ens preocupi a tots i totes, que és l'ús d'armes de foc i l'ús d'armes blanques.

Ara bé, jo crec que és important tenir en compte que cal posar-ho en context per no caure en alarmisme. En primer lloc, per respectar el treball dels Cossos i Forces de seguretat que estan fent una feina ingent, i que jo crec que aquí hi ha grups parlamentaris que intenten ocultar les dades positives i els avenços per tal de treure rèdit polític, tot i que estiguin erosionant la confiança de la ciutadania en el Cos de Mossos d'Esquadra i, per un altre costat, també la seva l'estiguin limitant i augmentant la situació d'inseguretat que vivim.

Jo crec que aquí és molt important tenir en compte la taxa d'homicidis que existeix i que crec que és definitiva. És a dir, la taxa d'homicidis a Catalunya està al voltant de 0,80 homicidis per cada cent mil habitants. La de Suècia és de 1,15 per cada cent mil habitants. La de Finlàndia, també. La de França, de 1,36. I de fet, la dels Estats Units estaria al voltant de 5,60, amb la qual cosa vol dir set cops més que a Catalunya. És a dir, el risc que es produeixi un homicidi violent, dolorós i, efectivament, també amb arma, és molt més alta en altres països de l'entorn, però exacerbada en un país on s'ha permès la tinença d'armes de foc.

Llavors, jo crec que aquí n'hi ha un model de determinades dretes a nivell internacional que estan fomentant l'ús de la violència i que no han volgut posar límit, en cap cas, en cap ocasió, a l'ús d'armes de foc, i llavors toleren i miren cap a un altre costat quan passa a uns països, però quan passa aquí, a casa nostra, al que es dediquen és a generar por, amb intencionalitat de treure rèdit polític i barrejant-ho sempre amb una acusació als col·lectius migrants.

Ja ho vam dir, és molt perillós el que va passar a Torre Pacheco, ho estem veient aquests dies a Irlanda del nord, a Belfast, quan s'han promogut atacs violents després d'un crim absolutament intolerable, però la manera de procedir de determinats moviments d'ultradreta violenta, connectats amb partits legalitzats d'extrema dreta o d'ultradreta, estan afectant a la nostra seguretat. I, és més, s'ha vist en l'augment que s'ha produït dels delictes d'odi no només al conjunt de l'Estat, sinó també a Catalunya, i hem de tenir en compte aquest context per analitzar també aquest pressupost.

I sí, efectivament, cal continuar debatent de quina manera podem ser més efectius perquè volem una Catalunya lliure de violència, lliure de tota violència. Si hi ha marge i hi ha espai per fer que hi hagi menys armes blanques i per limitar el seu ús, és el pas que hem de poder seguir, i jo crec que ja s'estan fent estudis en aquest sentit.

I en relació amb la tinença d'armes, és cert que cal fer una reflexió perquè ara mateix no seria dels delictes més greus del Codi penal, i això jo crec que és una anomalia, tot i que ara portem tres o quatre anys on per molts el gran problema a Barcelona i a Catalunya eren els furs.

Doncs, bé, intel·ligència, investigació per poder treballar en relació amb les organitzacions criminals i també fer una avaluació en política comparada de quina manera podem reduir l'espai per seguir tenint un espai tan segur, un país tan segur com el que tenim, que, de fet, és dels més segurs del món.

I respecte les dades, jo no sé quines dades ha vist el diputat Sergio Macián, però en el primer trimestre es produeix una reducció d'homicidis dolosos i assassinats consumats a Catalunya d'un trenta-set per cent. Avui hem sabut, i els darrers tres dies s'han conegut dos casos, i és molt greu, i cada cas és molt greu. Però, ara bé, hem de tenir en compte que el primer trimestre feia que anéssim cap a baix i que en

el primer trimestre se'n van produir deu. I n'hem de tenir cap, ni una, però posem-ho en comparació amb les dades amb rigor sortint d'aquesta demagògia continuada per interès polític que es fa d'intentar fer veure i intentar fer creure que la situació de seguretat a Catalunya no és la que és, que som un dels països més segurs del món per part de la major part d'índex que es fan en aquesta matèria.

Llavors, fem-nos un favor col·lectivament en aquesta Comissió d'Interior, intentem treballar amb mesures concretes, amb rigor, amb dades, per intentar assolir millores i sobretot això, que ja hi hagi una Catalunya lliure de violències.

Però és que després ens sortiran determinats defensors de portar armes i segurament veurem fins a quin punt són coherents amb erradicar les violències a Catalunya.

Un cop dit això, aquest pressupost per nosaltres, ja ho hem dit, no és el nostre, no estem a favor de molts dels postulats que té el Govern en matèria d'Interior, especialment hem tret a la protesta, i hem exigit que hi hagi un gir de cent vuitanta graus. Ho veurem els propers mesos. S'ha de fer una actualització de la instrucció d'armes i eines d'ús policial, i també s'ha de fer una actualització dels criteris i els estàndards vinculats amb la comissaria d'informació i el treball que es fa en aquest sentit, tal i com ha quedat compromès, i d'acord també al plantejament que s'ha fet i que va aprovar el Parlament, que és que sempre s'ha de tenir autorització judicial, cosa que és lògic en un estat de dret. Llavors, hem de continuar avançant en aquesta matèria i serem molt crítics.

I, efectivament esperem aconseguir mesures com les que s'han anant podent assolir aquesta legislatura, com la limitació i la no-utilització del SIRIC, el compromís de no utilització de l'esprai OC, de gas pebre, davant situacions de resistència passiva o d'altres.

Ara bé, efectivament, també volem posar de manifest altres acords als que sí que hem estat capaços d'arribar. Un dels delictes que creix i que més afectació està generant són els delictes contra la llibertat sexual, tot i que cal dir que en el primer trimestre de l'any van pujar les agressions sexuals amb penetració, però la resta de delictes contra la llibertat sexual van baixar un cinc per cent, cosa que és un bon

indicador i hem de seguir en aquesta tendència per fer-lo baixar, perquè no existeixin. Però d'alguna manera també cal posar-ho de manifest.

Llavors, hem arribat a un acord per tal d'introduir una comissaria general de prevenció i denúncia a les violències masclistes. Què es vol fer amb això? Garantir una intervenció des dels grups d'atenció a la víctima amb més capacitat, amb més mitjans, una manera millor coordinada, i amb més formació per aquests agents de Mossos i Mossos d'Esquadra que estan fent aquesta feina tan important, i també per poder garantir una millor atenció des del minut zero, des del punt de vista de l'atenció però també des del punt de vista de la investigació dels delictes, per guanyar en eficàcia i en eficiència. També podrà coordinar millor la investigació aquests delictes.

Llavors, més enllà d'això, hem arribat a altres acords, com ja hem explicat en altres ocasions, respecte el sistema d'emergències. També Esquerra Republicana ho ha situat al centre, aquesta és la legislatura en la que s'han d'acabar els informes i s'ha de produir de manera efectiva la internalització del 112. I ho diem de manera molt clara, molt clara. O sigui, no podem estar més mesos sense tenir el calendari a què s'han compromès. El compromís és que això ha d'estar fet a finals de l'any 2027. Anem just i anem una mica tard.

Llavors, el que diem nosaltres, els grups parlamentaris que hem donat suport a aquest pressupost, segurament que hi ha d'altres també que ho han batallat molt, com la CUP, fins i tot Junts ho ha plantejat en diferents ocasions, és que s'ha de produir aquest pas. Llavors, el que necessita aquest Parlament és un calendari i que es vagi executant de manera clara perquè tanquem aquesta legislatura amb la internalització realitzada i sortim de la situació actual.

I res, podria continuar dient mesures, perquè pensem que tot i les diferències hem assolit punts d'acord per continuar avançant.

Sí que volia fer una reflexió final. Quan, de manera gairebé habitual, en aquesta cambra a vegades tendim a fer comparacions i a parlar d'extremismes, ja sigui de dretes o d'esquerres, fent equiparacions. En aquesta sessió ho ha fet el diputat del Grup Parlamentari Socialista, també a vegades Junts ho ha fet amb Comuns -avui s'ha referit a nosaltres així-, però no comparant.

Vull fer-los una reflexió. El Partit Socialista de Catalunya o Esquerra Republicana tenen partits a la seva esquerra que són plenament democràtics. El problema no és que hi hagi partits a la dreta de Junts o a la dreta del Partit Popular. El problema és que hi hagi forces antidemocràtiques que estan anant contra la democràcia en països de tot Europa i de tot Amèrica, i els faria dir que estaria de fer una reflexió al respecte.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara passaríem a la votació conjunt de les esmenes a la totalitat de la secció pressupostària.

Vots a favor de les esmenes?

4 diputats de Junts, 2 del PP, 1 de Vox, 1 de la CUP i 1 d'Aliança Catalana.

Un total de 9 vots a favor.

Vots en contra?

5 diputats del PSC i Units per Avançar, 3 diputats d'Esquerra Republicana i 1 diputat de Comuns.

També 9 vots a favor.

Com que hi ha un empat, aplicariem l'article 102.2 del Reglament, que és l'aplicació del vot ponderat.

Per tant, quedarien rebutjades les esmenes.

No havent-hi cap més punt de l'ordre del dia, aixecaríem la sessió.

Però abans també dir-los que la propera sessió de la comissió seria... (*Remor de veus.*) Sisplau, silenci, un segon.

La propera sessió de la comissió seria -el 24 de juny, Sant Joan és festiu-, la següent seria el 15 de juliol, que faríem la visita a Egara. D'acord? Exacte, si no surt cap imprevist... (*Veus de fons.*) No només visita, faríem visita. La comissió serà la visita.

Sí, dintre de la comissió farem la visita.

Vinga, aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a les...

La sessió s'aixeca a les...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT